

Червениятъ фосфоръ по свойствата си съвсемъ се отличава отъ жълтия. Единиятъ е бледо-жълтъ, въско-подобно тѣло, а другиятъ тъмно-червенъ прахъ, който на въздуха овлажнява и става на каша. Докато жълтия се запалва много лесно, червениятъ—едва при загрѣване надъ 260°C . и не фосфоресцира. Жълтиятъ е отровенъ, червениятъ — не.

Когато билъ откритъ червениятъ фосфоръ, съ него почнали да правятъ кибритъ, обаче, доказало се, че когато е въ съприкосновение съ бертолетова соль, и той може да се samozапали и да причини нещастия.]

Най-после единъ шведецъ на име *Хундстренъ* успѣлъ да приготви напълно безопасенъ кибритъ, като пренесълъ червения фосфоръ отъ главичкитѣ на кибритенитѣ клечки върху драскалото на кутията. Затова употребяваниятъ днесъ по цѣлъ свѣтъ кибритъ носи името *шведски*.

Кибритътъ сега се произвежда въ грамадни количества. Една фабрика приготвя на день милиони кибритени клечки. Кибритена фабрика има и у насъ, въ България. Тя се намира на гара Костенецъ — между Ихтиманъ и Пазарджикъ. Тая фабрика приготвя кибритъ за нуждитѣ на цѣлата страна. Фосфорътъ, обаче, се купува отъ чужбина, защото въ България не се получава, макаръ че имаме доста фосфорни минерали.

Освенъ за кибритъ, фосфорътъ днесъ се употребява за много други нѣща. Въ време на война жълтиятъ фосфоръ се употребява като запалително и димно вещество. Фосфорнитѣ съединения сж много добри торове за растенията; отъ тѣхъ се правятъ и разни лѣкарства.

Фосфорнитѣ съединения се намиратъ като градивна съставна часть въ тѣлото на човѣка и животнитѣ. Тамъ, подъ формата на *калциевъ фосфатъ*, фосфорътъ образува коститѣ, дава имъ твърдостъ и здравина. Тѣлото не може безъ това фосфорно съединение. То си го набавя чрезъ